

Géczy Gábor:□

A magyarság küldetéséről, és a Kárpát-medence szerepéről

„Induljunk ki abból, amit a természetben élő népek vallanak: a Föld egy hozzánk hasonló, gondolkodó élőlény, csak két számmal nagyobb kabátot hord. A folyók az ő erei, a talajok a bőre, a kőolaj, kőszén a zsírja... Mi, emberek ennek a lénynek vagyunk EGÉSZséges, vagy beteg sejtjei.

A globális felmelegedés azt mutatja, hogy ez élőlény beteg, lázas, megpróbál küzdeni a kórokozókkal. Sajnos ezek a kórokozók mi vagyunk, a mai fogyasztói társadalomba hajszolt emberiség. Harcunk a bolygónk ellen reménytelen és értelmetlen. Vagy a Föld nyer, és mi pusztulunk el, vagy mi és a Föld pusztul bele... Vagy van más megoldás?

Ma az emberiség jelentős része városokban „él”, melyek rákos daganatok a Föld testén. A városok valaha a vidék kiszolgálására jöttek létre, de mára öncélúvá váltak, mint a rákos burjánzás. Autóutak nyúlnak a tájba, mint csápok, a város mindent elszív, ami éltet: az élelmiszert, az energiát, a nyersanyagokat, és csak a szemetet és mérget adja a vidéknek a test, a lélek és a szellem szintjén.

A Föld azzal védekezik ellenünk, hogy egyre szélsőségesebbé teszi létfeltételeinket. Eltűntek az átmeneti évszakok (ősz, tavasz), minden nap megdől valamilyen évszázados rekord, hamarosan kimerülnek ivóvíz és energia tartalékaink. A szerves társadalmat az önálló és önellátó sejtek hierarchikus rendszere építi fel, amely túléli a szélsőségeket (hierarchikus: szent rendnek megfelelően működő). A mai civilizáció túlbonyolítottsága következtében rendkívül sérülékeny, és ez okozza majd vesztét.

Büntetlenül semmit sem követhetünk el a természet ellen, a Teremtés azonnal válaszol. Amikor az ember a folyók szabályozásával megszüntette a Föld érrendszerének rugalmasságát, a lakosságon megjelent az érlemeszesezés. A duzzasztó gátak szaporodásával elszaporodtak a visszérbetegségek, a nagyvárosok burjánzásával népbetegséggé vált a rák.

Régen az emberek nem a természet ellen éltek, hanem gondozói, jó pásztorai voltak. Nem akarták leigázni, segítették a természetet, és a természet visszasegítette őket. Megtisztították az erdőt a száraz fától, és az erdő cserébe megtisztította őket, és meleget adott. Segítették a folyót, hogy életet vigyen a tájba, és a folyó cserébe ellátta őket étellel: élelemmel, építőanyaggal, ruhával...

Dr. Molnár Géza kutatásai szerint a Kárpát-medencében évszázadokon (évezredek?) át folytatott ártéri gazdálkodás több embert tartott el, mint a keleti teraszos rizskultúrák. A különbség csak az volt, hogy a természettel való harmonikus együttélés következményeként viszonylag kevés munkába került a megélhetés, a kevés munka pedig lehetővé tette, hogy azzal foglalkozzon az ember, amiért a Földre született. Gondoljuk végig egyszer egy napunkat, hogy ma mennyi idő jut a barátainkra, gyermekeinkre, egymásra! Fejlődünk?

A Kárpát-medence rendkívüli tája a Teremtésnek, már zártsága, alakja és védettsége is felhívja a figyelmet kitüntetett szerepére: anyaöl. Itt találták meg Homo Sapiens első maradványát (32-36 000 éves), az emberiség első írásos emlékét (Tatárlaka), az első nyílhegyet (Istállóskő), az első hangszert (35 000 éves nyelvsíp), az első kerék leletet (Budakalász).... Honnan jöttünk?

A Kárpát-medence olyan, mint a Noé bárkája, itt mindenből megvan az élet továbbviteléhez szükséges minimum, a mag. Minden tájforma, minden ásvány, minden kőzet megtalálható itt, ami a nagyvilágban. Éghajlati, növényzeti, állatvilágbeli területek határán fekszik. Felmerül a kérdés, hogy átmentette-e már valamikor az emberiséget a nehéz időkhöz? Viselkedett-e már magként a múltban, vagyis van-e nyoma annak, hogy az emberiség innen sugárzott szét a világba?

Akármilyen furcsa, de van. Nyilván Önök is tudják, hogy van Tokaj nevű hely Japánban és Magyarországon is, van Bihar nevű hegység és tartomány Indiában és Magyarországon is, de véletlen egybeesésnek gondolják. Külföldön élő kutatók mára már több ezer olyan földrajzi nevet gyűjtöttek össze, melyek a Kárpát-medencében is és a Föld más területein is megtalálhatók, ez a gyűjtemény a Tamana. Ma az angolszász kultúra kirajzását tapasztaljuk a világban. Viszik magukkal földrajzi neveiket: New England, New York, New ... Valamikor a Kárpát-medencéből szétsugárzó emberiség a saját névanyagát vitte szét a világba, ennek a nyoma a Tamana.

Van-e olyan természeti adottság a Kárpát-medencében, amely az itt élők feladatára utal? Igen, van. Ha elküldöm a gyerekem kapálni, kapát is adok neki. A feladatunkhoz – az egyén és a nemzet szintjén is – minden szükséges dolgot megkapunk a Teremtőtől. Gyanúsán sok gyógyvizünk, gyógyító ásványunk és gyógynövényünk van. Régi fűszernövényeink a világ legerősebb gyógynövényei közé tartoznak. Gyógyító ásványainkkal (zeolit, alginát...) egyszer majd termővé varázsoljuk a sivatagokat.

Meséink - amelyekben népünk Ószövetsége örökítődött ránk - is erről szólnak: elindul otthonról a három királyfi. A két nagyobb kap mindent, a legkisebbnek semmi sem jut. De eljön a feladat, amelyhez nem fizikai erő kell: nem a természetet kell leigázni, nem a Holdra kell szállni, nem tornyokat kell építeni. Meg kell etetni az egeret! A két idősebb testvér elbukik a feladaton, és kővé válik. Mára ez történt az emberiség nagy részével... Az utolsó pillanatban érkezik a legkisebb királyfi, akinek semmije sincs. Kisemmizték, privatizálták, megcsonkították, bemocskolták. 93 000 négyzetkilométere maradt, és még ezt is sajnálják tőle. De a lelke Istentől származik, és nem mocskolódott be! Jólelkűen megeteti az egeret, ezért felkínálják neki a főnyereményt: a királylányt és a fele királyságot. Ő azonban nem a királyi utat választja: nem megy haza addig, amíg a kővé vált testvéreit haza nem viszi! Ez a magyarság vállalása, vallása.

Álmos és Árpád bárkába (anyaölbe) terelte, Szent István beágyazta a magerőt, a magyart. A Kárpát-medencébe érve a kapuk bezárultak, és az anyaöl 1000 éven át óvta, érlelte, táplálta a magot Európának, Európa közepén. De eljött a tavasz, és a mag megindult. Mert az élet él, és élni akar!

A többi rajtunk múlik..."

Géczy Gábor, az ELTE Természetföldrajz Tanszék munkatársa :